

Publicerad 2016-07-08 22:01 av M.Lindgren

Jag skriver skiten för min egen skull och för andra som kanske känner igen sig och kan må bra av att veta att det finns fler som har det på ett liknande sätt.

Offer

Jag känner mig som ett offer

Jag är ensam och lider av svår ångest

Mitt liv har bara börjat men jag tänker på döden

Ska jag angripa tankarna?

Ska jag meditera, motionera eller kanske gråta mer?

Prata ut?

Göra en långsiktig planering och öva på att meditera, prata ut och hjärntvätta mig själv till ett bättre psyke?

Jag vet inte. Det är inte mitt fel att den väg jag ofrivilligt har gått har lett mig hit. Det är inte mitt fel att ingenting funkar och att symptomen bara blir värre för varje år, vilken jag förutspådde redan innan gymnasietiden. Det är inte mitt fel att jag inte kan påverka ett skit. Men det spelar ingen roll i djurriket. För ett offer är alltid ett offer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren M.Lindgren med Poeter.se id #58844 innehar upphovsrätten